

[Arnth Jensen.]

og at de ingen steder har så gode forhold som netop dernede under FOVAs vejledning.

Det ærede medlem nævnte en anden ting, som gjorde mere indtryk på mig, og det var, at opretholdelsen af kommandoet skulle kunne skade det danske mindretal i Syd-slesvig. Det ville imidlertid være stik imod de oplysninger, jeg har, hvis det skulle være tilfældet, og jeg vil derfor være meget taknemlig for at se det ærede medlems beviser i så henseende, hvis han virkelig skulle være i besiddelse af sådanne. Jeg synes, at den højtærede forsvarsminister har svaret så udmærket på spørgsmålet om soldaterbataillerne, så det kan ikke være det, det ærede medlem tænker på. Man kan ikke uden videre slynge en sådan påstand ud, den må underbygges, det har vi ret til at forlange at det ærede medlem gør.

Den højtærede forsvarsminister henviste mig til at læse bemærkningerne i lovforslaget. Dem har jeg selvfølgelig læst grundigt; det er oven i købet ord til andet de samme bemærkninger, der fulgte med lovforslaget sidste år. Der er ikke en tøddele, ikke et komma eller et punktums forskel, og jeg har indprentet mig disse bemærkninger. Men det, jeg gerne ville have frem, var, om den højtærede forsvarsminister i år føler den samme ængstelse, som man mærkede hos den ærede ordfører for socialdemokratiet sidste år. Sidste år forbeholdt socialdemokratiet sig sin stilling med hensyn til, hvad der videre skulle ske i fremtiden, og udtalte sig noget tvivlende om, hvorvidt man kunne stole på den daværende forsvarsminister o. s. v., men det kan jo være, at socialdemokratiets ængstelse dengang var indrepolitisk begrundet og måske ikke så meget gjaldt kommandoet. Det skal jeg lade usagt, og hvis man ikke vil svare på, hvorfor man var ængstelig, må enhver selv kunne dømme derom.

Jeg var glad for den højtærede forsvarsministers oplysninger om, at man selvfølgelig prøvede på at skabe så godt et forhold til NATO, at man virkelig kunne få løst disse spørgsmål, og den højtærede forsvarsminister oplyste yderligere, at der var blevet ført samtaler derom. Nu skal jeg ikke gå dybere ind på dette, men vil dog gerne minde den højtærede minister om, at var der no-

get, socialdemokratiet bebrejdede den afgæde forsvarsminister, var det, at han havde ført samtaler om disse spørgsmål uden om det udenrigspolitiske nævn. Jeg er ikke klar over, om regeringen nu også selv kommer med oplysninger om sådanne samtaler til dette forum, således som socialdemokratiet dengang krævede det af den daværende forsvarsminister.

A. C. Normann: Såvidt jeg ved, er det første gang, det er blevet erkendt af en forsvarsminister, at det udelukkende har symbolsk betydning, når vi opretholder brigaden i Tyskland; den højtærede forsvarsminister kalder det oven i købet en symbolsk gestus. Jeg vil derfor understrege mit spørgsmål: Er vi ikke snart kommet så vidt med realiteter gennem Atlantpagtsamarbejdet, at den slags symbolik kan afløses af en mere realistisk strategi og militærpolitik? Det er muligt, at man på et område som dette undertiden med rette må tillægge symboler stor betydning, men det er kun meget svagt kommet frem i Atlantpartierne ordførertaler her i dag, hvilken betydning denne dyre symbolik har. Jeg kunne efter det ærede medlem hr. Arnth Jensens udtalelser have lyst at spørge: Hvad koster denne symbolik, og har man en realitetsbegrundet formodning om, at man i de lande, af hensyn til hvilke dette symbolske offer ydes, lægger en sådan vægt på ofret, at vi af den grund bør opretholde symbolikken — også efter den udvikling, der efterhånden har fundet sted på det militære område indenfor Atlantpagten? Den højtærede forsvarsminister henviser til, at begrundelsen gives i bemærkningerne. Ja, det er rigtigt, som en af de øvrige talere har sagt, at den samme begrundelse anvendes år efter år, og jeg synes stadigvæk ikke, der gives nogen virkelig begrundelse. Man siger, at den overenskomst, vi afventer, inden vi tager brigaden hjem, endnu ikke er ratificeret, den sag er ikke i orden.

Nej, men når så forsvarsministeren som svar på mit spørgsmål siger, at man vil se på situationen endnu et år, fordi disse aftaler ikke er bragt i orden endnu og stillingen ikke er afklaret, så må man vel deraf kunne uddrage den triste begrundelse, at det er regeringens hensigt at opretholde brigaden i Tyskland, indtil stormagterne